

▲ - Privatfoto.

I fasten er man aldrig alene

Studerende Jacob Munk Jensen bruger fastetiden til at genfinde glæden efter en tørke i troslivet

min faste

FORTALT TIL FREDRIK FOGDE
fogde@k.dk

Siden fasten begyndte, har jeg strøget aftensmaden fra min hverdag. I stedet har jeg brugt mine aftener foran mit hjemmelavede alter på værelset i mit studenterkollektiv i Aarhus. Midt i en række af tænde stearyllys står en Kristus-ikon, som jeg købte på min vandretur på Camino i 2014, og mens resten af kollektivet fordyber sig i lasagne og gryderetter, fordyber jeg mig i bøn og læsning. Jeg begynder med at recitere nogle salmevers for mig selv. Derefter læser jeg typisk to kapitler i Esajas' Bog i Bibelen. Den handler om tiden, inden Kristus skal lide og dø for vores skyld.

I anledning af Reformationens jubilæumsår sætter jeg også tid af til et mere nordt læseprogram. Jeg dykker ned i den lutherske teolog Martin Chemnitz, der levede i reformationstiden. Han forsvarer tanken om, at vi modtager frelsen som en gave ved troen alene. For mig er den tanke et vigtigt fortegn for fasten. Fasten frigør et rum til at modtage og komme netop også som en gave, især for mig. For de sidste par måneder har jeg fortabt mig i en travl kalender, der har resulteret i en åndelig tørke, hvor troen og bønner er kommet i anden række. Men siden fastens start har jeg fået tid til at finde frem til glæden ved kristendommen og minde mig selv om, hvorfor jeg har taget kristendommen til mig.

Dermed ikke sagt, at jeg ikke er stødt på udfordringer. I lørdags var jeg eksempelvis involveret over til en veninde, jeg havde ikke fortalt hende, at jeg fastede, og ved min ankomst stod hun klar med det store tapasbord. Det var med en ambivalent følelse, at jeg spiste et stykke brød med pesto og chorizo-pølse, og bagefter betragtede jeg det faktisk som et nederlag. Samtidig savner jeg fællesskabet omkring aftensmaden. Man kan godt føle sig ensom, når man bruger sine aftener alene på værelset. Men fasten handler jo netop også om at savne og undvære for at dedikere sig til troen. Og en ensomhedens grimme ansigt viser sig, husker jeg på, at selv om jeg er fysisk alene, så er jeg åndeligt til det bedste selskab af alle: Jeg er sammen med Gud.

Refleksion om fasten

► De næste tre torsdage fortæller Jacob Munk Jensen om sin faste. Han er 23 år, bor i Aarhus og studerer litteraturhistorie på Aarhus Universitet. I 2014 blev han døbt.

Putin-love fører til udvisning af præst

En omdiskuteret russisk lov om restriktioner for mission har ført til mindst 53 tilfælde af retsforfølgelse og senest udvisningen af mindst en udenlandsk præst. Udenlandske missionærer går en hård fremtid i møde, siger russiske eksperter

AF TOBIAS STERN JOHANSEN
johansen@k.dk

Johansen Soveunionens sidste leder, Mikhail Gorbatjov, i 1988 indførte religionsfrihed, har folk i Rusland kunnet tale nogenlunde frit om deres tro uden at frægte myndighedernes straf. Men med udvisningen af mindst en præst og retsforfølgelse af adskillige andre har præsident Vladimir Putin nu vist, at den tid er forbi.

Syv måneder efter vedtagelsen af en omdiskuteret lov, som forbyder at praktisere religion andre steder end ved anerkendte institutioner såsom russisk-ortodokse kirkebygninger, har russiske myndigheder udvist en indisk protestantisk præst, Viktor-Immanuel Mani, som var præst for en evangelisk menighed i den russiske by Nizhny Tagil, blev blandt

andet anklaget for at reklamere for sine gudstjenester på sociale medier og for at missionere uden den nødvendige tilladelse. Ud over udvisningen skal han betale 3600 kroner i bøde.

Han forstår ikke myndighedernes beslutning, men har foreløbig forladt landet og dermed sin russiske familie. "Jeg havde en russisk opholdstilladelse, en russisk hustru og mit barn på tolv måneder," siger præsten til Forum 18.

Ifølge hans advokat, Denis Litvinov, er beslutningen i modstrid med en afgørelse fra Højesteret fra 2013, som betød, at udvisning kan krænk respekten for familieleven, når den anklagede har russisk familie, og advokaten vil anke afgørelsen til Højesteret.

Udvisningen er blot det seneste eksempel på, at russiske myndigheder det seneste halv år har slået hårdt ned på udenlandske missionærer og præster. Det sker, efter at den russiske præsident, Vla-

dimir Putin, i juli 2016 udsendte en lov om restriktioner af "missionsaktiviteter", som officielt er et led i en kampagne mod ekstremisme og terrorisme i Rusland. Loven betyder, at mission og bøn i privat regi kan give bødestraf, mens religiøse aktiviteter kan straffes med fængsel, hvis myndighederne vurderer, at aktiviteterne er ekstreme.

Ifølge Forum 18 har retsforfølgelser efter vedtagelsen af loven været så vilkårlige og forvirrende, at ingen troende kan vide sig sikker. "Denne forvirring og inkonsekvens, som præger beslutningerne om, hvorvidt mennesker eller religiøse grupper skal retsforfølges for at tale om deres tro, har været til stede fra den dag, restriktionerne trådte i kraft," konkluderer organisationen og tilføjer, at den nuværende forvirring især går på, om folk overhovedet kan tale om deres private tro som privatpersoner uden at risikere problemer.

Forum 18 har registreret mindst 53 tilfælde af retsfor-

følgelse af religiøse personer eller institutioner, siden loven trådte i kraft, herunder især af uafhængige protestantiske menigheder, men også Jehovas Vidner og Hare Krishna-bevægelsen.

Myndighederne udsatte allerede i september sidste år en ukrainsk missionær, Irina Tishchenko. Det siger Roman Lunkin, leder af Center for religiøse studier ved forskningsinstituttet Institut for Europa, Det Russiske Videnskabsakademi i Moskva. Han vurderer desuden, at sikkerhedsstyrker kan udvise udenlandske missionærer uden yderligere forklaring.

"Vi vil bestemt fortsat se en proces med kontrol og undertrykkelse af fremmede religiøse aktiviteter. Det er nemmere at udvise end at tale sammen og anerkende succes og det gode ved folks missionsarbejde."

Det russiske regime vil ganske enkelt fjerne alle religiøse grupper, der ikke kan kontrollere, mener Andrei Desnitsky, professor ved Institut

Det er nemmere at udvise end at tale sammen og anerkende succes og det gode ved folks missionsarbejde.

ROMAN LUNKIN, LEDER AF CENTER FOR RELIGIØSE STUDIER VED FORSKNINGSinSTITUTTET INSTITUT FOR EUROPA

for Orientaliske Studier ved Det Russiske Videnskabsakademi i Moskva og kommentator af religiøse og politiske forhold. Den nye religionslov skriver sig ind i en større dagsorden, som trådte i kraft med Ruslands annektering af Krim i 2014, og som blandt andet handler om at fjerne enhver, der potentielt udgør en indre fjende, mener han. "Realistisk set udgør en evangelisk præst ikke nogen

trussel mod Rusland. Men regimet er mistænksom over for enhver udefra, der ukontrolleret skaber kontakt til mennesker. En etableret kirke er nem at overvåge, og staten ved, hvordan den skal virke og kontrollere kirken. Men hvis en religiøs gruppe mødes privat, er den ikke til at kontrollere, og hvis staten ikke ved, hvad den kan forvente, bliver man betragtet som mistænkelig. Derfor er det meget lettere at undertrykke alle, herunder amerikanere, der betragtes som den store fjende, i stedet for blot de religiøse fanatikere, der måtte sprænge sig selv i luften," siger han.

Selvom lovene i princippet rammer alle religioner, går den russisk-ortodokse kirke formentlig fri, idet den fra statens side blive præsenteret som den eneste virkelig legitime kirke i Rusland, fortæller Andrei Desnitsky. Det kan på sigt skade den russisk-ortodokse kirke. "Kirken bliver forbundet med de undertrykkende sider

af staten og mister dermed troværdighed. Trods ubredt religiøsitet ser jeg en tendens til, at respekten for kirken daler," siger han.

Russisk pres på religionsfriheden

► Præsident Vladimir Putin udsendte i juli 2016 en lov, som forbyder mission i private hjem og dikterer, at "missionsaktiviteter" kun kan udføres på religiøse mødesteder godkendt af myndighederne. Mindst 53 sager er siden rejst på baggrund af loven, mindst tre sager mod protestantiske præster har ført til bødestraf, og mindst én missionær er blevet udvist.

KILDE: FORUM 18

I begyndelsen syntes jeg, det lød lidt underligt, at det lige var en fra kirken. Men så mødte jeg Jo Jens, og på kort tid er der bare sket så meget godt.

ANJA GEORGENS

Anja Georgsen spiller bordtennis med Jens Sørensen, der er koordinator i Folkekirken Familiestøtte i Jammerbugt Provsti. - Foto: Cathrine Ertmann.

"Jeg er kommet tættere på mine forældre"

13-årige Anja Georgsen og hendes familie har fået hjælp af Folkekirken Familiestøtte, der ønsker at give familier nyt håb og livsmod gennem frivillige. Initiativet er udsprunget i Aalborg Stift, og behovet er stort, vurderer koordinator Jens Sørensen fra Jammerbugt Provsti i Nordjylland

AF BJØRG TULINIUS
tulinius@k.dk

Det var klasselæreren, der kontaktede koordinatoren Jens Sørensen fra Folkekirken Familiestøtte i Jammerbugt Provsti ved Limfjorden. Hun havde lagt mærke til, at 13-årige Anja Georgsen var blevet så stille og virkede trist, og forældrene havde fortalt, at de var usikre på, hvordan de bedst kunne hjælpe deres datter. Det fik klasselæreren til at tænke på, at det nok lige præcis var den slags problemer, de frivillige fra folkekirken kunne hjælpe med.

"Og så mødtes mine forældre med Jens, og bagefter skulle jeg så snakke med ham," fortæller Anja Georgsen, der går i 7. klasse på Aabybro Friskole. Lige nu har hun frokostpause og vil gerne fortælle om, hvordan det har hjulpet hende og hendes familie, at de fik kontakt med Folkekirken Familiestøtte.

"I begyndelsen syntes jeg, det lød lidt underligt, at det lige var en fra kirken. Men så mødte jeg Jo Jens, og på kort tid er der bare sket så meget godt," siger hun og smiler.

Det har tit slået mig, at vi som folkekirke burde tage et større socialt ansvar. Vi hører om næstekærlighedens budskab i kirken hver søndag, men den skal jo også udleveres.

ELLEN KATRINE CORTES, FRIVILLIG

Noget, hun er begyndt at gøre meget mere i de seneste måneder, fortæller hun:

"For var jeg tit meget ked af det, både i skolen og derhjemme, men i stedet for at tale om, hvad der gik mig på, så luskede jeg mig inde i mig selv og havde meget svært ved at åbne mig for andre. Det er blandt andet noget af det, jeg har snakket med Jens om, og det har faktisk betydning, at jeg i dag er blevet en meget mere åben og glad pige.

For det hjælper jo at åbne sig i stedet for at være så indelukket. Det har også betydning, at jeg har fået det bedre med mine forældre."

Egentlig er Jens Sørensen ansat som koordinator for Folkekirken Familiestøtte, og hans opgave er derfor at sikre et godt match mellem familien, der har brug for hjælp, og så en frivillig. Men fordi han lige nu har flere familier end frivillige, så er han selv nødt til at tage sig af en del af opgaverne.

"Det er typisk familier, der savner et netværk, man ellers kunne spørge om hjælp, som den gode nabo eller den nære familie. Så spørgsmål om opdragelse og ting af mere praktisk karakter kan derfor være helt uoverskuelige. I Anjas familie var det blandt andet handlet om at tale med hendes forældre om, hvordan det er at have en teenager i huset, og give både dem og hende en tro på og tillid til, at de nok skal klare den," fortæller Jens Sørensen, der før han blev koordinator i folkekirken, har arbejdet som skoleinspektør og efterskoleleder.

Folkekirken Familiestøtte blev oprettet sidste år med midler fra blandt andet provstiudvalg, Aalborg Stiftsråd og satspuljen. Jens Sørensen er en af i alt syv lokale koordinatører i stiftet, og siden ansættelsen har han kontaktet samtlige 17 menighedsråd i provstiet for at sætte dem ind i projektet og foranke det hos dem. Det er nemlig menighedsrådene, der har været ambassadører for familiestøtten og hjælpe med at finde lokale frivillige. Foreløbig får 15 meldt sig, og 20 familier får lige nu hjælp gennem ordningen.

Ellen Katrine Cortes er en af de frivillige. Hun bruger lige nu et par timer hver uge på at være en slags rådgiver, og siden hun selv er blevet medlem, er hun en enig mor og hendes 16-årige datter.

"Det handler ganske enkelt om at være der. At lytte, være nærværende og interesseret som medlem. Og at være den, der kan betragte sig til og snakke med om de ting, der ellers ikke har nogen at tale med om," fortæller Ellen Katrine Cortes. Hun meldte sig som frivillig, fordi hun også mener, at familiestøtte er en oplagt opgave for folkekirken at gå ind i.

▲ Anja Georgsen går i 7. klasse på Aabybro Friskole.

"Min mand var præst, så jeg er selvfølgelig vant til at komme i de kirkelige kredse. Men det har tit slået mig, at vi som folkekirke burde tage et større socialt ansvar. Vi hører om næstekærlighedens budskab i kirken hver søndag, men den skal jo også udleveres.

kort nyt

Frikirkepræst fængslet for seksuelle overgreb

En tidligere frikirkepræst fra Østjylland er blevet varetægtsfængslet i fire uger sigtet for mindst ni tilfælde af seksuelle overgreb mod børn og unge under 18 år. Efter en halv times grundlovsforhør, der blev holdt for lukkede døre, besluttede Retten i Viborg, at manden fængsles i fire uger frem til 5. april. Den sigtede har ikke taget stilling til, om han erkender eller nægter sig skyldig i sigtelse. Det oplyser mandens forsvarer, Anne-Mette Larsen Rahbek. Hun har ikke kært den kendelse om varetægtsfængsling. Den tidligere præst blev anholdt i tirsdags, da han ankom fra USA til Billund Lufthavn. Han er sigtet for at have begået de seksuelle krænkelse over for børn og unge fra sin tidligere menighed. De forurettede er både drenge og piger, alle under 18 år. Han er sigtet efter paragraf 223 i straffeloven. Den omhandler samleje med personer, som er betroet den pågældende til undervisning eller opdragelse. Strafferammen for paragraf 223 er op til fire års fængsel. /ritzau/

8 ud af 10 præster begrave ikke-medlemmer

48 procent af folkekirkenes præster mener, hvis på Folkekirken i Udvalgte og Videnscenter, FUV, i samarbejde med Aarhus Universitet skal videnskends møde være med til at undersøge folkets møde med folkekirken. Mere præcis bliver det folkets møde med folkekirken i livets overgangsfaser, og i første omgang kommer dåb, begravelse og brug af kirkegårde til at være i fokus i et tre år langt projekt. På sigt vil FUV gerne udvide området til også at omfatte, dåb, konfirmation og vielse. ■

Folkets møde med kirken skal afdækkes

AARHUS Et nyt satsningsområde ser dagens lys på Folkekirken i Udvalgte og Videnscenter, FUV, i samarbejde med Aarhus Universitet skal videnskends møde være med til at undersøge folkets møde med folkekirken. Mere præcis bliver det folkets møde med folkekirken i livets overgangsfaser, og i første omgang kommer dåb, begravelse og brug af kirkegårde til at være i fokus i et tre år langt projekt. På sigt vil FUV gerne udvide området til også at omfatte, dåb, konfirmation og vielse. ■